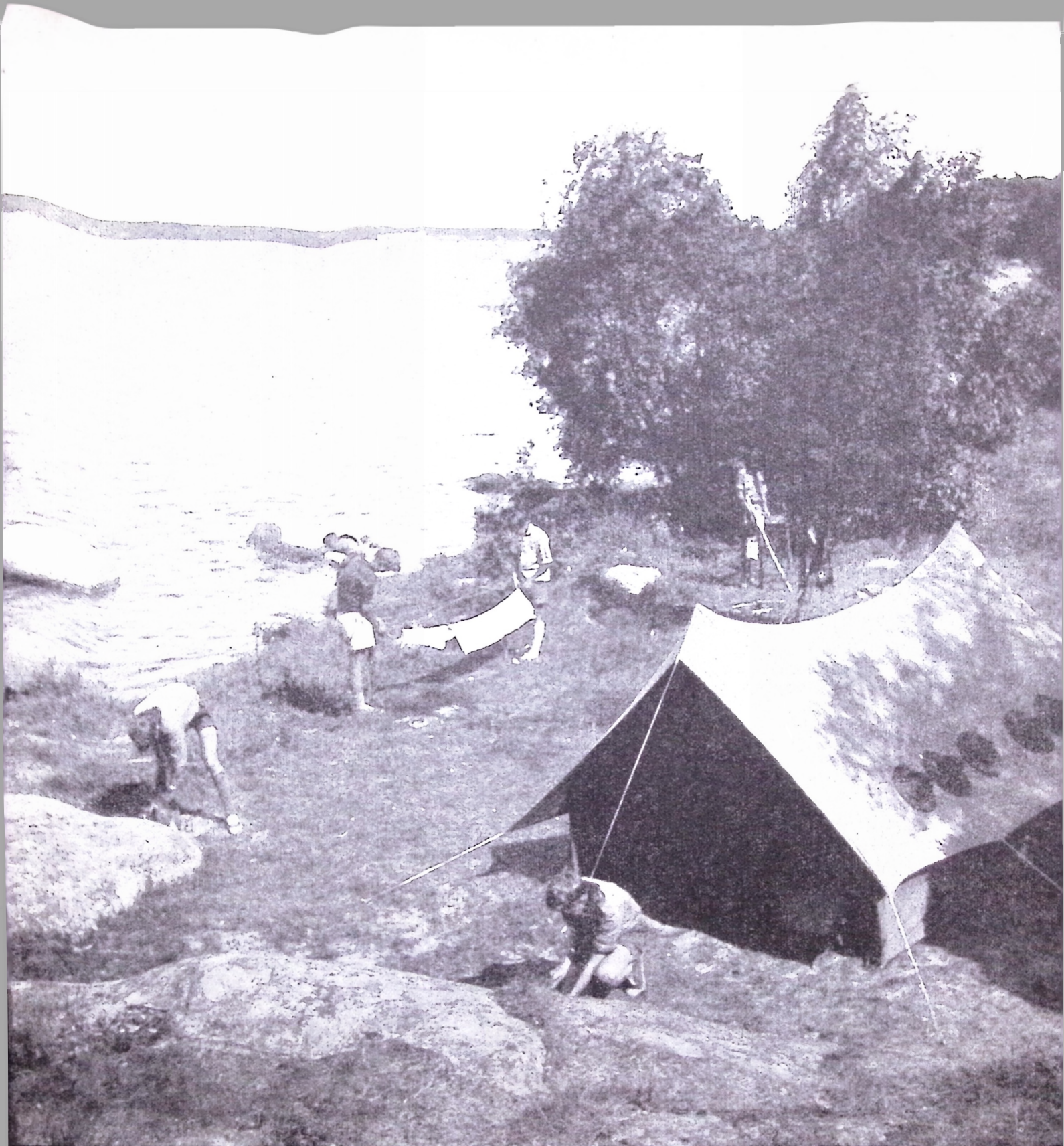

Spejdernes Magasin

49. årgang nr. 7

Oktober 1965

GLIMT

Nørrejyske Divisions 6. Rold
jamborette — Pioner-jamboretten
1965 — 30. juli — 6. august

For 6. gang har Rold skov været rammen om en storslået international jamborette med deltagere fra 14 nationer:

Norge, Sverige, Vesttyskland, Holland, Frankrig, Luxembourg, Østrig, Den Forenede Arabiske Republik, USA, Canada, England, Sydslesvig og Grønland, — ialt med 970 spejdere, Nørrejyske division incl.

Adgangstegnet for at kunne deltage i jamboretten var, at alle spejdere hver havde fældet 10 unge egetræer i Rold skov. Som kvittering herfor modtog hver enkelt en egetræsskive med brændemærke: »Har fældet 10 træer til Pioner-jamboretten 1965«.

Alle disse 10.000 træer skulle bruges til de mange forskellige pionerarbejder, der skulle præge denne pionerjamborette.

Forud for jamboretten var der gjort mange store forberedelser af rovere og skovmænd m.fl. Til de store brobygningskonkurrencer var der gravet en 60 meter lang kanal, 5 meter bred og 2 meter dyb. CF-kolonnen pumpede vand fra Mossø op i kanalen, så der blev en vandstand på 1 meters dybde.

Der var lagt vandrør op til lejren, — der var rejst 14 stk. 12 meter lange flagstænger, — bygget indgangsportal og et 15 meter højt tårn til den evige ild, og meget andet.

GLIMT FRA JAMBORETTE-DAGENE: Fredag den 30. juli.

Det regnede stærkt og tæt hele fredagen medens troppene ankom til jamborettepladsen, — men vi ved jo at for spejdere har dette ingen betydning, — lejrens opbygning var i fuld gang med det samme. Nordmænd, svenskere, franskmænd, tyskere, grønlændere o.s.v. marcherede

ind på lejrpladsen og fik anvist lejrpladser sammen med venskabsstropen fra nørrejyske. Mange havde været i forlejr sammen med en dansk venskabsstrop et eller andet sted i Nordjylland, og havde i de foregående dage regnet alle de prøvet den danske sommers »strålende vejr«. Der lød munter tale på mange sprog fra de forskellige lejrpladser, medens telte og tårne skød op, og hen under aften var der røg fra de mange kagebål, — som bevis for at nu meldte sulten sig.

Lørdag den 31.

Det regnede stadig om morgenen, — men efterhånden stilnede regnen, og blæsten tog til. Blæsten spredte skyerne og solen tittede frem, — En dejlig varmende og tørrende sol, — skabte en forøget stemning og satte ekstra skub i de mange opgaver som skulle løses, før den officielle åbning der skulle finde sted søndag med megen festivitas. Der skulle trænes i brobygning, der skulle laves træskellet til sejldugsbåde og af 2 stk. ask-træstammer skulle fremstilles 2 padler til søndagens boat-race.

Søndag den 1. august.

Den officielle åbningsdag oprandt i sol og blæst, og der arbejdedes ihærdigt med de sidste forberedelser før åbningshøjtideligheden kl. 14.00.

Jamborettens leder Jens Hvass, bød velkommen til de næsten 1000 spejdere og ca. 5000 gæster og gav derefter ordet til jamborettens ærespræsident, oberst John S. Wilson.

Så gik det løs!

Et stort show med ryttere til hest, brobygning af franske spejdere afbrudt af en afdeling spejdere fra 1909, — der med kærre og hornmusik marcherede ind i datidens uniformer med stokkeslag o.s.v. alt under ledelse af en spejder fra den gang: DA. Jørgen Boje, fra Randers (Huder & Skind).

I dette nummer:

Forsidebilledet er fra en sommerlejr i den idylliske blekingske skærgård (foto: Rasmus Nielsen).

Glimt fra Rold Jamboretten	122
De trettens råd	124
Må en spejder se sådan ud?	125
Patruljeaktiviteter ved nat	126
Korpsets pionerlejr	128
Fiskeriinspektionen på Færøerne ..	130
Skovmandssiden	133
Sådan laver du en tømmerflåde ..	134
Junglenyt	135
Spejderlidende	137
Æressiden	139

Fra ROLD JAMBORETTE

Dagen fandt sin stemningsfulde afslutning ved lejrbalet. Hvem kan mon glemme et sådant lejrbalet, hvor spejdere fra mange lande giver sit bidrag til en dejlig aften i sang og optræden.

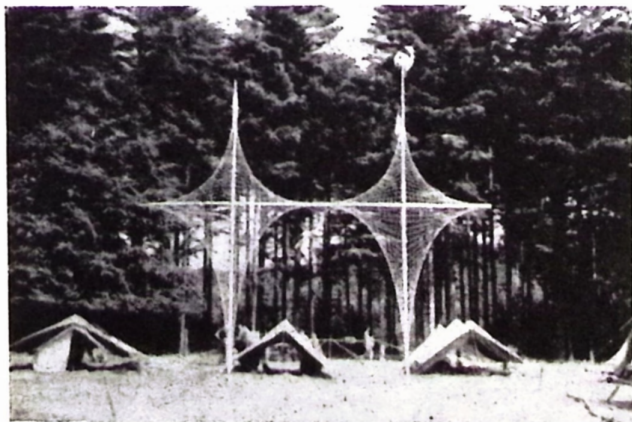
Mandag den 2.

Skulle alle på hike. Alle SM. og spejdere over 17 år skulle ud på en 24 timers *overlevelsesekspedition*, hvor de skulle leve af hvad der findes i naturen, formale korn til mel til brødbagning, fange fisk i St. Øksø og lave en stuvning »A la Hvass« af snittede bøgeblade iblandt nye skud af brændenælder, og til sidst pyntes med skovsyrer. Alle overlevede.

De øvrige ca. 800 spejdere og førere blev ført ud i et vældigt slag på grænsen mellem USA og Mexico. — mellem guldsnuggere, banditter og gendarmer.

Tirsdag den 3.

Hele dagen var til troppenes egen rådighed. Informationstjenesten var behjælpelig med arrangement af ture til Alborg, Vesterhavet m.m.

De franske spejders indgangsportal.

Boat-race på Mossø.

Aftenen brugtes til venskabslejrbalet hvor man sang og blev rystet godt sammen.

Onsdag den 4.

Om formiddagen var der tovtræknings-, brobygnings- og sportskonkurrencer.

Kl. 13,00 startede en *international spejderturnering* på et løb med 10 poster, hvor patruljerne kom ud for lidt af hvert.

Torsdag den 5.

Goodturnsday.

Efter morgenparaden drog alle troppe til Rebild Bakker, hvor spejderne som tak til Statsskoven for materialer m.m. skulle rydde et stykke på ca. 36.000 m² af lyngbakkerne for bævreasp. Dette sker hver gang vi har jamborette, og det sparer statsskoven for en hel del arbejds løn.

Kl. 17,00 ankom så jamboretens præsident, Hans Kongelige Højhed arveprins Knud, der selv har været spejder i Høllerup division, og som er en gammel ven af Jens

Hvass. Arveprinsen besøgte alle lejrpladserne og stillede spørgsmål af forskellig art.

Ved det store *afslutningslejrbalet* om aftenen talte arveprins Knud og vi sluttede med *kærtefest*, hvor arveprinsen tændte det første lys ved en brand fra balet.

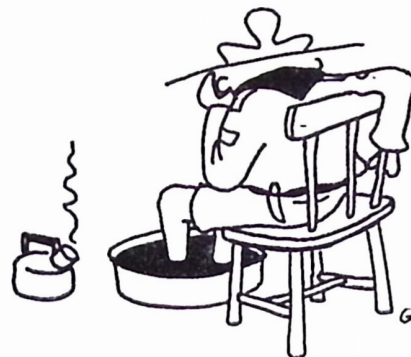
Fredag den 6.

Dagen var sidste lejrday og ved morgenparaden foretog arveprins Knud præmieuddelingen til vinderne af: Brobygningskonkurrencen, boat-race, tovtrækning, sportskonkurrencerne og jamboreteturneringen.

På gensyn.

Vi fik alle mange gode minder med hjem fra jamboretten med mange nye venskaber i behold. Jeg er overbevist om at de 22 grønlandske spejdere når de vender hjem til det nordlige Danmark engang i september, har mindst 100 venner hver at skrive sammen med. De 10 spejdere fra Den Forenede Arabiske Republik, — vil længe mindes den danske sommer og den danske mad, men samtidig vil de mindes et venskab og hjælpsomhed på alle måder, og desuden et indtryk af spejdersport som de aldrig har set før. Mange invitationer til Norge, Sverige, USA, Egypten m. m. flere lande lød på det sidste PÅ GENSYN.

Og det var jo det, vi vilde med denne Jamborette. Angelo.

Så vandrer vi ud...

Foranlediget af notitsen om marathonvandring under Sspejder-tidende i sidste nummer har de trettens råd modtaget en forespørgsel fra en københavnsk skovmand om, hvordan »de trettens« ser på kilometervandring.

Lad det være slået fast med det samme, at »De 13's råd« ikke har nogen som helst indflydelse på »Spejdernes Magasin«. Det er derfor udelukket, at de tretten direkte eller indirekte skulle kunne gennemføre dit forslag om, at »de utallige latterlige meddelelser om kilometervandring bliver strøget af æressiden«.

Men iøvrigt er vi i »rådet« enige med dig i din bedømmelse af fænomenet kilometervandring. Disse marathonpræstationer har kun lidt med spejderarbejde at gøre.

Det at vandre i flok og følge er en god foreteelse, især i tider hvor et større og større antal mennesker kun kan bevæge sig afsted på hjul. Af hensyn til folkesundheden kunne man nok ønske sig køretøjerne erstattet med apostlenes heste. Der er heller ingen tvivl om, at det er i spejderlivets ånd at vandre. Under traveturen er der tid og derfor mulighed for at komme i kontakt med naturen, og det rolige og besindige tempo giver lejlighed til mangan hyggelig sludder mand og mand

imellem. Her kan spejderlivets fællesskab udfolde sig.

Lad os derfor med fuld musik slå til lyd for traveturen, vandrelejren, hiken, og alle de andre foretagender, hvor mere eller mindre anstrengende fodture indgår som et væsentligt element.

Det er imidlertid rivende galt, hvis det at vandre bliver et mål i sig selv. Hvis ens tur alene har til formål at gennemføre mere eller mindre marathonprægede ekspeditioner med ømme fødder og skoleforsømmelser om mandagen, fordi man er aldeles og fuldstændigt slidt ned efter søndagens eller week-end-ens præstationer.

Naturligvis er det en spejdermæssig forpligtelse at holde sig i fysisk form, hvilket vel bl.a. indebærer, at

man må være i stand til at flytte sig og sin rygsæk en god gammeldags dagsmarch, d.v.s. en 20-25 km. — Men herfra og til at spæne (ofte endda uden tilstrækkelig forudgående træning) ud på 60, 75 eller 100 kilometer ture med det eneste formål at få en plade på bæltet, er der et vældigt spring.

Det er vel nok uundgåeligt, at der i mange troppe ses op til de spejdere og skovmænd, der har kunnet gennemføre en sådan lang vandring, og vi er ikke blinde for, at der kan ligge en hel masse viljestyrke og energi bag en sådan »bedrift«. Man bør vel også kunne acceptere, at en trop afholder en årlig kilometervandring, men når det udvikler sig til at blive et fænomen, som man i troppe dyrker året rundt, må man råbe vagt i gevær. Så megen energi må kunne anvendes mere positivt, for eks. til spejdermæssige oplevelser indenfor lejrspor og wood-craft.

Nok skal man også have det i benene, men det må nu immervæk være bedre at have det i hovedet.

13.

Må en spejder se sådan ud...?

Beatles-spejdere – en udfordring?

Fra en tropsfører i Aabenraa har redaktionen modtaget følgende:
»Til Spejdernes Magasin.

Da jeg efter vor divisionsturnering fandt vedlagte billede med tekst i vor lokale avis, kunne jeg kun blive flov, selv om vi heldigvis ikke har langhårede »tøsedrenge« i vor trop.

Det burde være en selvfølge, at vi holdt dette »beatlesfænomen« langt borte fra korpset, og jeg håber at billederne (fig. 1 og 2) eller blot et enkelt af dem og en bemærkning i bladene vil give tilslutning til denne tanke hos alle spejdere og førere.

Det skulle være en let sag for PF at få spejderne til selv at klippe det hovede, hvor håret får »tøselængde«.

I den omtalte avisnotits stod at læse følgende:

»LANGHÅRET: Beatles-frisuren har nu også bredt sig ind i spejdernes rækker, hvad den unge herre på dette billede giver beviset for. Han er langhåret som nogen pige, og man kunne ærlig talt fristes til at give Det Danske Spejderkorps det råd at forbyde det lange pighår blandt spejderdrenge. Det ser mindst talt rædsomt ud, ikke mindst når en ung mand er i uniform.«

Beatles-frisuren findes imidlertid også andre steder end på Aabenraa kanten, hvad med al ønskelig tydelighed fremgår af det ovenfor givne fotografi. Til orientering for læserne kan det oplyses, at disse to ungersvende hører hjemme i en københavnsk trop.

Redaktionen er derfor ikke ukendt med dette fænomen og har naturligvis også en mening herom. For en gangs skyld skal vi dog imidlertid undlade at kommentere situationen, idet vi i stedet kaster spørgsmålet i hovedet på vore læsere.

Hvad mener I?

Er det at lade håret gro uforeneligt med at være spejder? Skal langhårede ungersvende tvangsklippes af deres patruljefører eller tropsfører? Skal de tvinges til at lade sig klippe? Skal korpset forbyde (det vil sige tvangsudmelde) spejdere der i klæder sig hårpragt af den nævnte art?

Eller — er Aabenraa-tropsføreren blot en konservativ gnavpot, der ikke forstår at skelne væsentligt fra uvæsentligt?

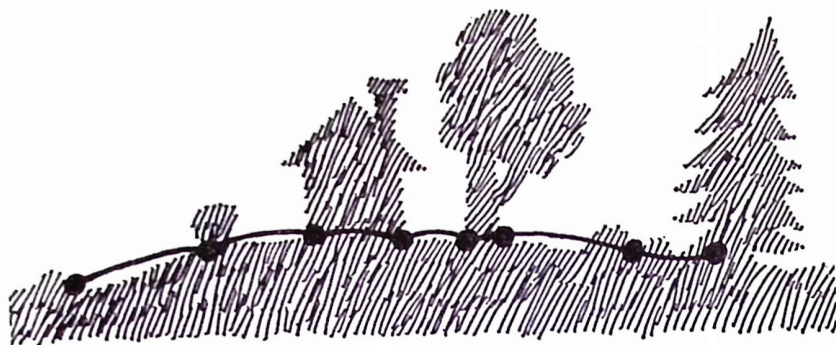
Mon ikke dette er tilstrækkeligt til at give bolden op? Redaktionen forventer i alle tilfælde nu at blive bombarderet med breve for og imod vore hårfagre spejderkammerater.

Fig. 1

Fig. 2

Natøvelse, — forbinder du med dette ord det at styrte rundt i en bælgmørk skov efter fire-fem døde poster, mens førerne sidder lunt indendøre i hytten og slikker pejsevarme? Er nataktiviteter da hos jer altid noget, der foregår på tropsplan?

fra jeres lokale og ud i det nærmeste tilgængelige frie terræn.

Selv en så fortærsket opgave som at rejse telt med tilbundne øjne, kan få nyhedens interesse, hvis I prøver det i buldrende mørke hvor bindene kan undværes og det er jo da endelig en færdighed, som patruljen en

markeret af almindelige og midten af en rød Nefa-lygte. Opgaven er så på 10 meters afstand at vælte den røde, mens de to andre lades urørte. Meget enkelt, ikke? Men alligevel noget, der kræver lidt øvelse og som lærer os det betydningsfulde i at være omhyggelig med opringningen af tovet, inden man kaster.

Indpejling — og i forbindelse hermed **afstandsbedømmelse** — til nogle i forvejen udsatte flagermus- eller Nefa-lygter er også en udmærket patruljesyssel. Prøv at lade hvert enkelt patruljemedlem foretage indpejlingen fra forskellige positioner ved hjælp af kompasretninger og afstandsbedømmelse. Ved at sætte disse målinger i relation til de to »grundpunkter« kan man på kortet konstruere sig frem til den nøjagtige placering af det udlagte mål. Dette er en knippel opgave i prak-

Patruljeaktiviteter — ved nat

Sådan behøver det i alt fald ikke at være. Tværtimod er aften og nat et udmærket og spændende tidspunkt for patruljens aktiviteter.

Prøv f.eks. at henlægge et eller flere af de kommende patruljemøder

skønne dag kan få brug for, hvis I kommer sent frem til lejrpladsen.

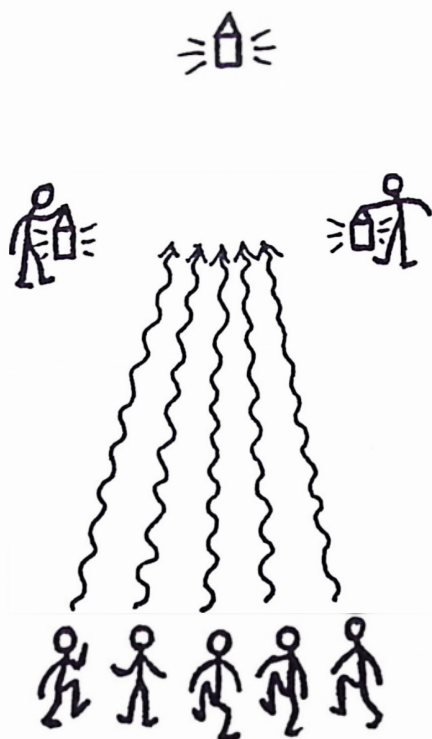
Naturligvis er alle i patruljen færdige til at kaste med redningsreb i mørke. Prøv f.eks. at kaste efter et 2-meter bredt mål, hvor fløjene er

tisk benyttelse af kompas dels i terræn, dels i indlægning af retninger på kort m.v.

Afstandsbedømmelse om natten er iøvrigt et helt kapitel for sig, som kræver megen træning. I mørke bliver ting meget sværere, så selv en simpel »legen skjul« får helt nye spændingsmomenter. — Lad patruljeassistenten gemme sig ude i terrænet, og når I hører hans kendingsfløjt kryber I frem til skovbrynet og prøver at opdag ham.

Når I ligger der vil I gøre den opdagelse, at når du stirrer på mistænkelige punkter i terrænet, begynder disse ligesom at danse eller røre på sig. Det flimrer for meget til at man kan se ordentlig. Hvordan gør man da? — Flyt blikket fra punkt til punkt. Står ikke lige ret på punktet, men lidt ved siden af det, — så ser du bedst. Mens dit blik bevæger sig, ser du dårligst, men bedst de første sekunder efter at du har fikseret blikket på et eller andet punkt. Kig kun nogle få sekunder mod hvert punkt. Flimrer det, så luk øjnene og blink derefter et par gange hurtigt med dem, så går det fint igen.

Ind imellem kan det være praktisk at vælge sig et lavt standpunkt eller lægge sig helt ned på marken. Så kan man nemlig se de genstande, man iagttager, aftegne sig mod horisonten.

Når patruljen har studeret PAs »gemmested« i nogen tid, så lad de, som mener at have opdaget ham, gå frem og røre ved ham. Så skal I se, at det er slet ikke så sikkert, at der er nogen Spejder der, hvor de troede det.

Naturligvis har en rigtig levende patrulje prøvet at gennemføre en *natvandring* med selvfremstillede roelygter som eneste belysning. Men har I også prøvet at fremstille en rigtig *lejrlygte* af en gammel metal-dåse, et passende stykke glas, stål-tråd til ophængning m. v.? Der findes lige så mange modeller som der findes patruljer, men med lidt behændighed kan man nå frem til nogle pæne resultater.

Morsetræning behøver ikke nødvendigvis at foregå på den traditionelle måde med korte og lange glimt. En rød og en grøn Nefa-lygte hejst op i et træ ved siden af hinanden gør det ud for prikker og streger, når de hæves og sænkes. Det særlige system ved afsendelsen må I selv konstruere jer frem til. Systemet

kan også benyttes ved at den røde og grønne lygte placeres i hver sin ende af en vippe.

Dette turde være temmelig enkelt, men det er det derimod ikke at modtage morsemeldinger der afsendes ved hjælp af et bål, der afdækkes i kortere eller længere tidsintervaller. Det kan gøres — men det kræver øvelse.

Lettere er det derimod i en kartonplade at indprikke morsemeldingens tegn. Finessen ved denne form for morsetræning er, at pladen belyses i kortere perioder ad gangen bagfra. Opgaven, der ikke er vanskelig, hvis man kender sit morsealfabet, kræver en hurtig opfattelsessevne.

Stafetsignaler er også en effektiv morsetræning i mørke. Prøv at organisere en relæ-signalering gen-

muligt. Højre hånd må ikke slippe den ring, der kører på den udspændte line. Opgaven kan krydres ved at der langs ruten er ophængt 10—15 ting til en føle- eller lugte-kimsleg.

Tekst: Gamle Natugle — Tegninger: Gas

nem flere to-mands poster, hvor den ene spejder aflæser forrige posts morsetegn, som den anden så straks afsender ud i mørket til næste post.

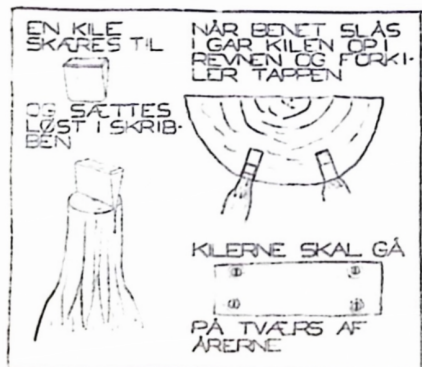
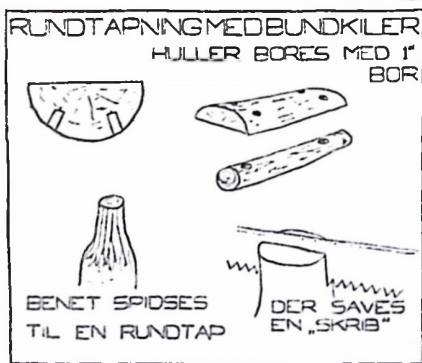
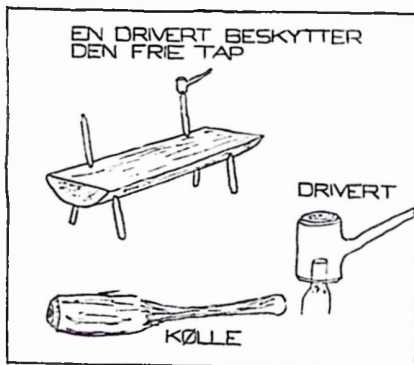
Naturligvis har jeres patrulje prøvet *cross-country* løb, d.v.s. et forhindringsløb på kryds og tværs i terrænet efter en udlagt snor (en såkaldt »spurvogn«) ved højlys dag. Men prøv den også engang om natten. Det gælder naturligvis om at komme så hurtigt igennem som

Mens vi er ved løb, så husk også på *duelighedstegnet* »Ordonnans«. Til dette kræves bl.a. at man alene i mørke og såvidt muligt ukendt terræn skal cykle 15 kilometer ad hoved-, bi- og skovveje på ikke over 90 minutter og samtidig overbringe en mundtlig melding. En sådan præstation kan selvsagt ikke ydes uden træning. Var det derfor ikke en idé at gå i gang med det samme?

Fortsat side 132

KULSØ SPALTEN

KORPSETS

Hvad mener du om at holde patruljelejr på en grund med 10.000 træer, du frit kan fælde løs af.

Eller kunne du tænke dig sammen med din patrulje at lave et virkelig ordentligt stykke pionerarbejde, der vel at mærke ikke skal rives ned, så snart det er færdigt, men som kan blive stående, så længe det holder.

Ville du synes om at komme i en lejr hvor det er din patrulje selv der bestemmer hvad der skal laves og hvordan.

Så er Kulsølejren noget for dig og din patrulje.

Lejren i Kulsø er korpsets nye pionerlejr. Dens første sæson på 6 uger (d.v.s. næsten hele skoleferien) er nu forbi, men forhåbentlig fortsætter den de kommende år.

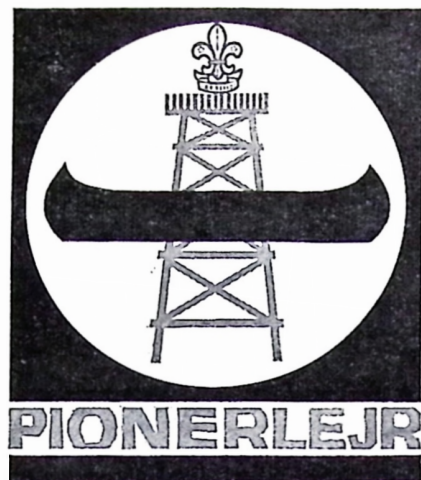
Serie 1: Bundkilling

Samling ved hjælp af rundtapper og bundkilling er en metode som kan anvendes mange steder. Den giver en meget stærk samling, der ikke er til at rykke fra hinanden igen.

Samlingen kræver at man har et borsving og bor. Der findes borsving i handelen fra 7—8 kr., så man kan ikke sige, at det er en dyr investering for en patrulje.

Lad være med at bruge øksen som kille, den ødelægger træet. Brug en hjemmelavet kille som vist. Den laves af et stykke lovtræ (f. eks. tjørn) og vil hurtigt vise sig så uundværlig, at hvert medlem af patruljen må have sin.

Hvis træet har tap i begge ender, må man bruge en drivert. Den laves let af et stammestykke med en gren på.

Det første der sker, når en patrulje ankommer til lejren, er, at den bliver ført rundt på den 50 tdr. land store grund. Det er et rigt varieret landskab. Ialt er der 35 tdr. land plantage, ind imellem ligger der åbne marker og mose- og kær-områder, der helt eller delvis er vokset til med selvsået krat af eg, pil, birk, tørst og fyr m.m.

Der er 1300 m søbred langs med Kulsoen og Nedersøen, hele vejen bevokset med et udmærket rorskær af tagrør og søkogleaks, glimrende materiale til tagdækning m.m.

Inden patruljen bestemmer sig for hvor den skal slå sig ned, skal den have set hele grunden. Det gælder om at patruljen finder den bedst mulige plads at ligge på, helst så ugeneret af andre patruljer som muligt.

Så skal patruljen bestemme sig for den opgave, den vil tage op. I de fleste tilfælde har patruljen planlagt opgaven i forvejen, men ofte virker området inspirerende til andre ting. Man forhandler med lejrchefen, laver skitser og diskuterer og snart efter er man i gang.

Gode materialer til store arbejdsopgaver

De fleste valgte i sommer at bygge hytter. Særlig to typer var foretrukne, dels Landnamshytten. Begge hytter kræver ca. 50—70 træstammer, så der skulle jo bestilles noget.

Og der blev bestilt noget i Kulsølejren. Der var en herlig aktivitet overalt. Selv om der også var rig lejlighed til kanosejlads og fiskeri, var det dog opgaverne der først og fremmest blev gjort noget ved.

PIONER- LEJR

Der blev fældet træer og høstet tagrør, der blev lavet besnøringer og skåret trænegler i et tempo man ikke skulle have troet muligt.

Men der var også gode muligheder. Foruden at materialet var frit, lige fra træstammer til tovværk, var der også anledning til at låne alle slags værktøj, skovhamre, kiler, skarøkser, skovøkser, ave, bor, segl, skovle og spader m. m.

Også provianteringen var fri. Man kunne frit i det lokale »Hudson Bay Compagny« hente de madvarer, man mente at have brug for. Kun kødet var rationeret. Middagens menu blev hver aften bestemt på patruljeførermødet.

— vi prøver at betræde nye veje

Det var meningen, at de spejdere, der kom til Kulsø, skulle have en god lejr, men samtidig var hensigten også en anden: Pionerlejren var en forsøgslejr, hvor man prøvede at finde nye veje for spejderarbejdet.

Patruljerne blev opfordret til først og fremmest at lave ting som de kunne tænke sig at lave, hvis de havde deres egen patruljegrund.

For det må vi nok se i øjnene, at spejderarbejde mere og mere bliver afhængig af om I kan skaffe jer faste patruljegrunde hvor I kan arbejde med husbygning, pionerarbejde m. m.

Kulsø-erfaringerne videregives til alle landets andre patruljer

I Kulsølejren blev der arbejdet en hel del med samlinger ved hjælp af trænegler og kiler, og det viste sig, at mange patruljer havde fornøjelse af denne teknik.

For at også andre patruljer kan få gavn af de resultater, som nåedes i Kulsølejren, vil der for fremtiden være en særlig Kulsøspalte her i Magasinet, en »tegneserie«, der gerne skulle inspirere en hel masse patruljer til at arbejde videre med opgaverne.

I første omgang drejer det sig om møbler til patrulje- eller tropslokale, senere kommer der tips til patruljegrunden, tegninger af hytter, forslag til lejrarbejder og pionerarbejder m. m.

Hvis I arbejder med, efterhånden som serien går, vil I i løbet af et halvt års tid blive så dygtige, at I kan tage større pioneropgaver op — og klare dem.

Hvis I ønsker at vide mere om Kulsølejren, kan I på korpskontoret rekvirere en lysbilledserie om lejren. Med lysbillederne følger en kommentar indtalt på bånd. Lånetiden er højst fire dage. Serien lånes ud såvel til patruljer som troppe.

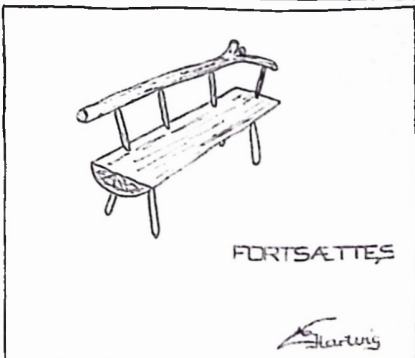
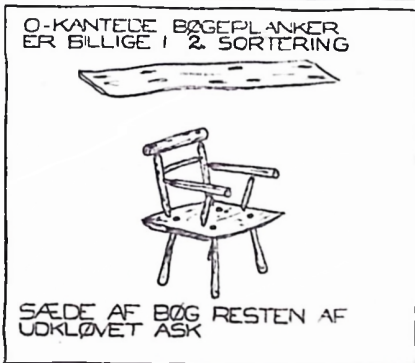
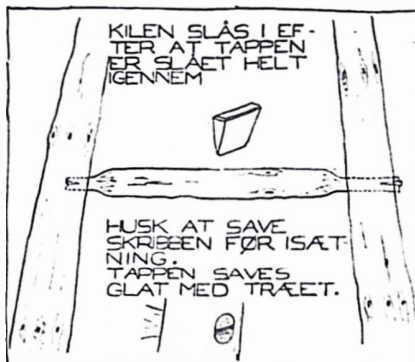
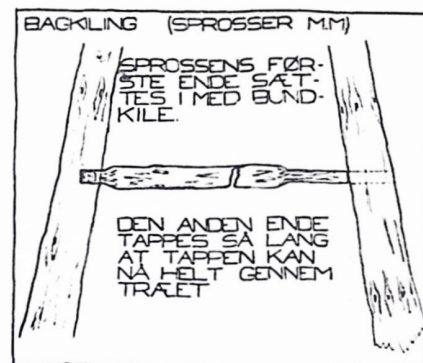
Hartvig.

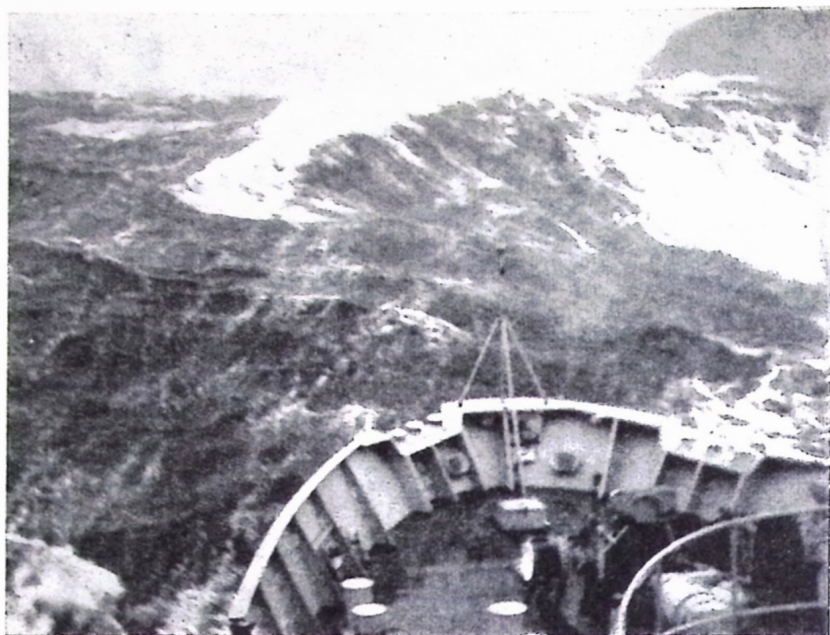
Serie 2: Bagkiling:

anvendes på samme måde som bundkiling. Hvis man skal slå et emne ned over flere tappe på een gang, kan man som regel ikke slå bundkilerne helt i bund, derfor er det klogere sådanne steder at lave bagkiling. Det samme er tilfældet, hvis træet, tappen skal sidde i, er forholdsvis tyndt (stolesædet).

Til ben og sprog er det bedste materiale ask eller bog (evt. eg) som let kan kloves ud i passende stykker. Der er ingen grænser for, hvor lange stammerne kan være.

KULSØ SPALTEN

Igen gennem årtier har danske orlogsskibe trukket deres kølvandsstriber i en grå, snertende stormø omkring de forblæste, men betagende færøske fjeldformationer.

Generationer af danske orlogsgaster har fornemmet »suset fra Mylingen« og døjet søsygens kvaler, når de små og alt andet end komfortable grå enheder har næsen i Atlantsøen under patruljerne på det færøske fiskeriterritorium, i bestræbelserne på at sikre fiskepladserne imod fremmede fiskeres ofte ret kyniske overgreb.

Sjældent har tjenesten i disse nordlige farvande været eftertragtet, for dels har den betydet et afbræk i den behageligere tjeneste i de hjemlige farvande, dels har vejrguderne i Nordatlanten sjældent været i gæstfrit lune.

Alligevel har tjenesten på nordboernes gamle handelsveje givet personellet oplevelser og minder for livet, minder som ofte har bibragt den, der har tilbragt måneder af sin tilværelse deroppe, det så velkendte »sug i brystet«, når bladene vendtes i »mindernes bog«.

Vore frænder oppe på de stormømsuste øer er i udpræget grad afhængige af det udkomme landets sønner kan få af havet. Dette udkomme må ofte indtjenes under de hårdest tænkelige vilkår ombord i små, skrøbelige fartøjer, enten i fjordfiskeriet, hvor familiemedlemmer hyppigt bemander en »ottemannafaring«, eller i kystfiskeriet i de lidt større linefartøjer, som dog ofte føles alt for små i forhold til det hav, der så hyppigt rejser sig i en vildskab som vel kun de færreste ville drømme om. Intet under at de fremmede fiskere, der søger at underdrage dette hårdføre folk dets dyrt fortjente udkomme, betragtes som forbrydere imod hele samfundet. — Intel under, at den færøske befolkning med største nidkærhed følger de bestræbelser, der fra den danske marines side foretages for at sikre fiskeriområderne omkring øerne.

Når det materiel, som den danske stat har udset til denne ofte temmelig vanskelige opgave, undertiden har kunnet lade lidt tilbage at ønske, har den færøske interesse været koncentreret i sin kritik, for sjæl-

dent har man kunnet godtage, at nedskæringer i de sømilitære budgetter direkte skulle kunne bevirke nedgang i den færøske nationalindkomst. Det færøske samfund er af natur pacifistisk. »De grå skibe« gouteres imidlertid så længe de gør en indsats for at beskytte fiskeriet

Nødvendigt må det derfor være, at skibet kan anvende magt, og denne egenskab ligger ikke altid i kanonerne, men fuldt så meget i alle de øvrige hjælpemidler, det pågældende skib er forsynet med for at kunne bestride sin opgave på betryggende måde.

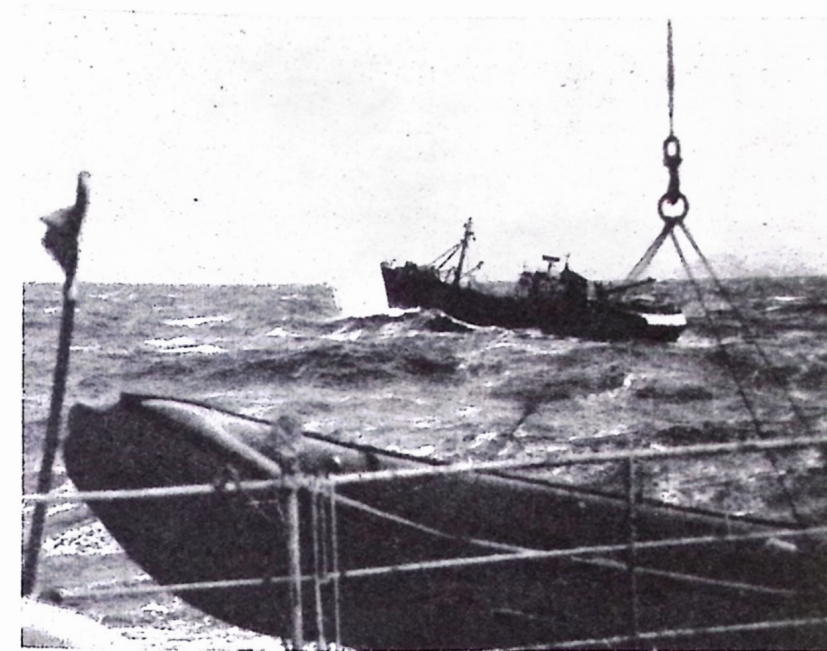
Et skud for boven-

imod overgreb — og det gør da ikke det ringeste, at der er »kanoner på skibene«.

Er det da nødvendigt at beskytte et fisketerritorium med kanoner? Svaret burde være et »nej«, men praksis giver undertiden mulighed for en anden fortolkning. Lad os søge at belyse problemet ved inddragelse af den rent menneskelige faktor. En eklatant overtrædelse af fiskerigrænserne resulterer oftest i en domfældelse med en dertil svarende alvorlig bøde, konfiskation af redskaber og af fangst. Når det tages i betragtning, at det samlede bødeforlæg, konfiskationer m.v. i regelen andrager beløb af størrelsesordenen 100.000 kr. vil det være forståeligt, at en trawlerkaptajn, der ser hele sin indtjening i fare, ja endog må imødesee en risiko for afsked, vil forsøge at strække sig meget langt for at undgå inspektions-skibets opbringelse. At en trawler-skipper ikke undslog sig for at indespærre en symbolsk prisebesætning bestående af en søløjtnant og en menig, erindrer vi under en episode for få år siden — i denne episode indtog trawleren *Red Crusader* en fremtrædende rolle. Det vil derfor være nødvendigt for inspektionsskibet — undertiden — at anvende magt ved en arrestation.

Sommeren 1963 blev skelsættende for den danske fiskeriinspektion på Færøerne, for da indsatte søværnet de nye helikopterførende inspektionsskibe som afløsning af det gamle og udslidte skibsmateriel, der gennem årene efter krigen havde passet den slidsomme dont i disse robuste farvande.

Med de nye skibe var en ny æra indledt — ikke alene for inspektionen som sådan, men også for skibenes besætninger, som i stedet for den slingrende »bananskræl« nede på den tætpakkede banje, nu fik faste køjer, opholdsbanjer med pianete, fjernsyn (som ganske vist udviser visse mangler på Færøerne), cafeteria og al moderne komfort, som enten ville have fået tidligere gene-

rationers orlogsgaster til at blive grønne af misundelse eller til at udbyde: »Næh, da jeg sejlede i fiskeriinspektion, da...« og alt det, vi så udmærket kender fra fædres beretninger om deres mandfolkeprægede trængselstider.

Med al deres hypermoderne tekniske udstyr blev disse nye skibe meget hurtigt et alvorligt problem for de fremmede trawlerskipper. Mange forbandelser over den evigt kredsende helikopter blev optaget på skibenes båndoptagere, når trawler-

skipperne var for åbentmundede i deres radiokorrespondance, og megen irritation afspejledes i skippernes indbyrdes reaktioner, når de nye skibe — i al slags vejr — afpatruljerede fiskerigrænserne dag og nat, måned efter måned.

Men eksempler skulle statueres, før trawlerne erkendte, at risikoen for at blive overrasket — ved de nye skibes tilkomst — nu var så stor, at den langt opvejede det chancespil, der lå i et »træk indenfor grænsen«, og dette eksempel indtraf en sner-

på færøerne

FISKERIINSPEKTIONEN

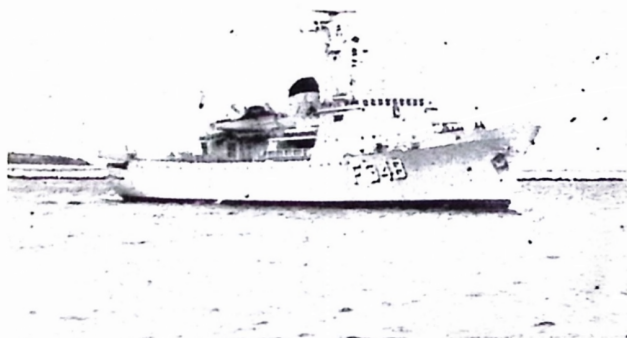
tende novembermorgen i daggryet under en nordøststorm med flygende sne vest for Suderø, idet Vædderen her overraskede to skotske trawlere omtrent to sømil inden for grænsen.

Den ene skipper adlød prompte inspektionsskibets ordre til at bjerpe sit trawl, mens den anden søgte at ignorere denne ordre og unddrage sig opbringelse. Her viste »skuddet for boven« sin betydning, og uanset hvilke bekvemmeligheder inspektionsskibet end var forsynet med for at gøre besætningens tilværelse behageligere, hjalp disse foreteelser ikke det personel, der ombord i en lille uanselig gummidindinghy med påhægsmotor måtte borde de to traw-

lere i en flygende stormø for at demonstrere magtfaktoren; den magtfaktor der er så påkrævet for at sikre det lille øsamfunds lovlige rettigheder.

Fotos:
Forsvarets
oplysnings-
tjeneste

Vædderen
og dens
helikopter

Op har da denne »statuering« virket? Svaret må blive et »ja«. De nye skibe har bragt ro i fiskeriområderne, og hvad mere er — de har direkte medvirket til, at hjemmefiskeriet er blevet forøget omkring Atlanterøerne. Forhåbentlig vil det ikke alt for ofte være påkrævet at bruge magten i inspektionens udøvelse — kan blot skibenes tilstedeværelse virke præventiv på eventuelle chanceryttere, har de nye enheder udført deres mission, der er til gavn for såvel Danmark som for Færøerne.

Fortsat fra side 127

Endelig åbner nattens mørke rige muligheder for træning i *snigning*, men dette er et helt kapitel for sig, som vi skal komme tilbage til en anden god gang. Her slutter vi blot med to små mørke-snigningslege hentet fra de svenske spejder bog »Natt-patrull«:

Vælg et skovparti, som ikke er for kuperet og hvor der findes både grovstammede træer og buske. En af patruljens medlemmer med en rød lygte i hånden stiller sig på en stub eller en stor sten midt i området. De øvrige indtager startpositioner ca. 100 meter fra midten. (Du ved vel hvor mange dobbeltskridt du bruger på 100 m i mørke, — hvis ikke, så bør alle i patruljen finde ud af det). På et fløjtesignal begynder

snigningen mod midten. Det gælder om at komme så nær som muligt uden at blive opdaget. Den, som står i midten, vender sig langsomt rundt.

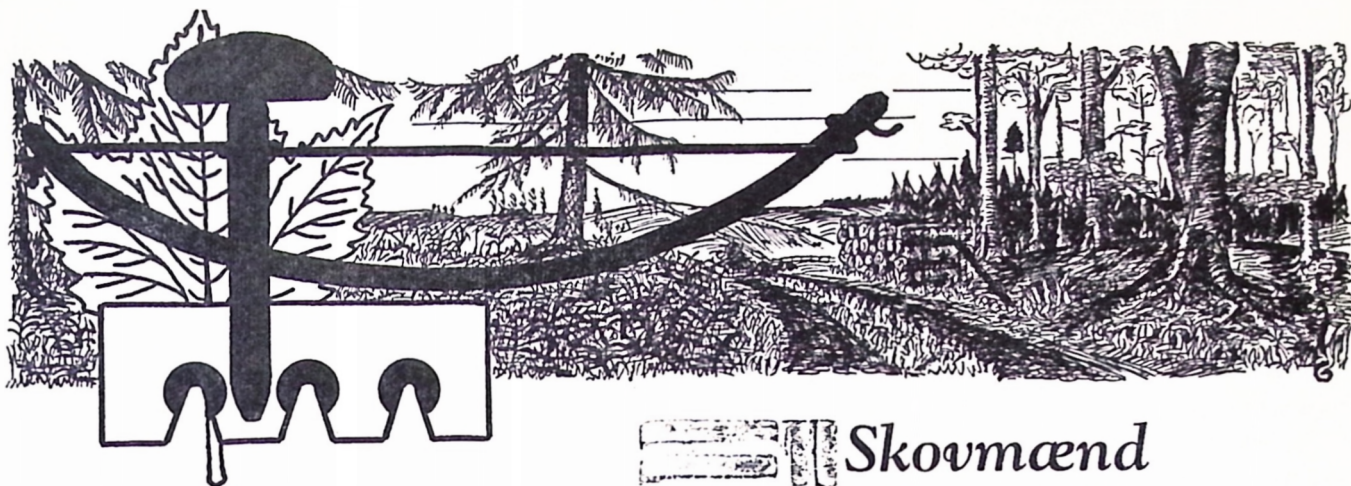
Hvis hun opdager noget, tænder han sin stavlygte og sigter på den

pågældende som da rejser sig op og udgår. Når lygten tændes gælder det om at lukke øjnene, så ikke nattesynet ødelægges. For retfærdighedens skyld bør man skiftes til at være midtermand og snigere.

Gennemsnigning

To poster med røde lygter står med et mellemrum af f.eks. 150 meter. Det gælder om at passere mellem dem uden at blive opdaget. Man bør stille en særlig lygte op som man så skal nå frem til som mål. Den der opdages lyses der på akkurat som ved ringsnigningen. Den opdagede går 25 meter tilbage og prøver igen. I starten bør man sprede sig på en linie med mindst 10 meters mellemrum, så ikke alle kommer til at benytte samme rute.

Natuglen.

Skovmænd

FOTO

SKAL VI SÅ TAGE FAT!

Så starter vi det nye spejderår, og det bliver forhåbentlig også signalet til start af en vældig aktivitet i din patrulje »Skovmandspatruljen«.

Nu er det jo ikke helt ligegyldigt hvori denne aktivitet består, for det skulle jo gerne være med skovmandsarbejde. Nu kan skovmandsarbejde være mange forskellige ting, og det vil jo nok variere noget fra patrulje til patrulje, alt efter hvilke interesser patruljernes skovmænd har, men fælles for alle patruljer skulle gerne være det arbejdsstof som er indeholdt i skovmandsprøven.

Variationerne kan så være andet stof, f. eks. motorlære (skille og samle en knallertmotor), modelbygning, musik (også Beatles), kunst, (selv prøve at male), fotografering, og meget andet, alt efter patruljens interesser.

Lad os fotografere

I dette nummer af Magasinet vil vi slå lidt til lyd for fotograferingen.

Nu hører jeg selv til de mennesker, der ikke kan tegne en lige streg — selv ikke med en lineal — og jeg

nærer en næsegrus beundring og er meget misundelig på de mennesker som bare sætter sig ned og tegner noget, som i mine øjne nærmest er mesterværker.

For os som ikke kan tegne, kommer fotografiapparatet som en kjærkommen hjælp, og vi kan med dette træne os op til at lave »mesterværker« på dette felt. Og så behøver det ikke at blive en dyr sport. Det er i dag muligt at erhverve sig et godt apparat for en overkommelig pris.

Tænk også på hvilken spændende højde man kan få, hvis man laver wood-craft med fotografiapparatet.

En »dyrejagt« med kamera som våben. Samtidig får man virkelig lært snigning og sporjagt.

Der er selvfølgelig mange flere muligheder for at bruge fotografiapparatet, og for at få det fulde udbytte gælder det om at man er fuldt fortrolig med sit apparat, og ved hvad man vil fotografere.

Meningen med denne artikel er ikke, at jeg vil lære jer at fotografere, det er jeg ikke dygtig nok til, og da der er mange bøger som gør det på udmærket vis, så lån en på nærmeste bibliotek. Der er dog for ikke længe siden kommet en ny bog »Fakta om Foto« på det danske bogmarked, den er i billigsbogsformat og kan erhverves for kr. 9,75. Den giver en letfattelig anvisning på hvordan man skal gøre og på hvilke fejl man har begået.

Lad os derfor tage fat på fotografering, for det falder udmærket ind i vort arbejde, er fornøjeligt og behøver ikke at være dyrt.

For at det ikke skal blive dyrt, må vi selv lave mørkekammerarbejdet, og det giver ovennævnte bog også anvisning på. I løbet af efteråret vil der også her i Magasinet komme en artikel om arbejdet i mørkekammeret og hvilke rekvisitter man nødvendigvis må have (det er dog ikke mange).

Fotokonkurrence

For at skabe yderligere interesse for fotografering i skovmandspatruljen vil vi udskrive en konkurrence for skovmænd.

Konkurrencen deles i to dele og er åben for alle skovmænd.

Emnerne er:

Sådan laver du en tømmerflåde

Materialer:

Rafter:

4 stk. 14 m

5 stk. 1 m

Besnøringer:

14 stk. 4,5 m

6 stk. 8 m

Desuden:

3 stk. tønder

Tips:

Denne tømmerflåde kan med disse 3 tønder på 200 l bære 3-4 spejdere. Fra fysiktimen husker I sikkert Arkimedes lov, som siger, at opdriften på tønden = den fortrængte vandmængde. — Nu kan I selv regne efter.

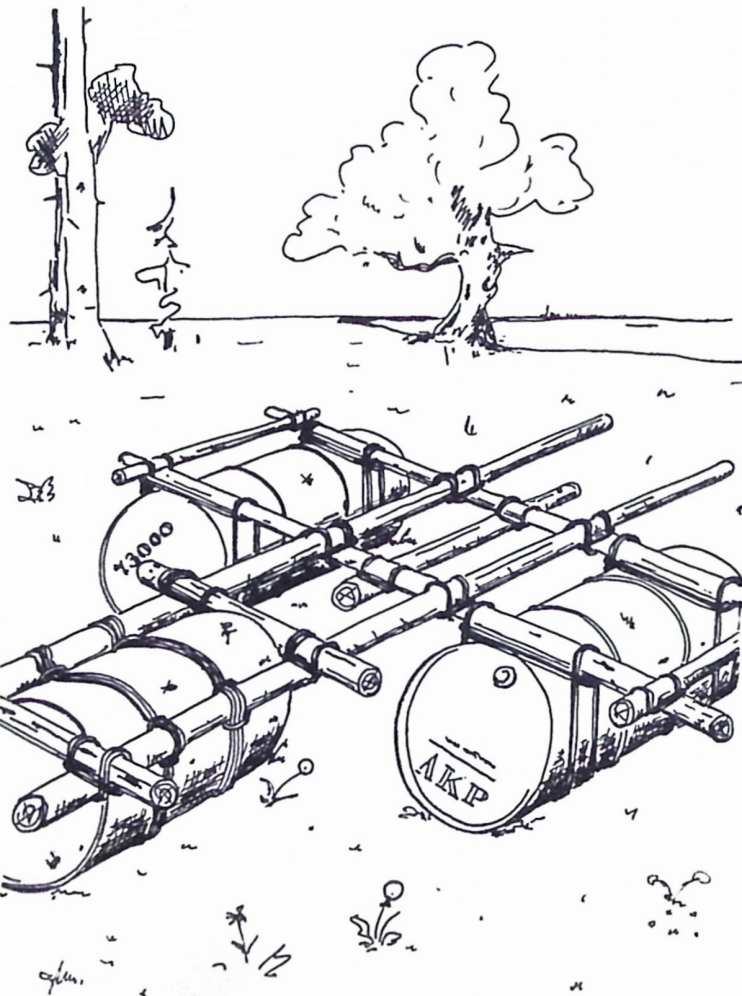
Flåden bygges nemmest ved at starte med de 14 raftebesnøringer, derpå besnøres de 2 sidetønder, brug ligeledes her japansk krydsbesnørning.

Til sidst anbringes midtertønden som vist på skitsen.

Pas på, at spunshullet kommer over vandlinien!

Nu er flåden klar til at sættes i dens rette element, og I kan få meget sjov med den, enten I stager jer frem eller der padles — men — tænk på faren — det er kun spejderne der kan svømme, der må være om bord.

Tømmerflåden bygges på ca. 1 time af en patrulje — vel at mærke, når alle materialer er til stede.

Skovmænd

(fortsat)

1. Instruktivt skovmandsbillede.

Her menes f.eks. pionerarbejde, primitiv mad o.s.v.

Ved bedømmelsen lægges der vægt på at billedet virker instruktivt og at der ved motivvalget kun er taget hensyn til det instruktive. En eventuel baggrund vil kun tælle med, hvis det fremhæver motivet.

2. Det bedste skovmandsbillede.

Her tænkes på at billedet skal virke i sin helhed, også baggrunden, og det skal gengive den stemning eller aktivitet, som helst skulle kendetegne skovmandsarbejdet.

Og så håber vi at få mange billeder indsendt til bedømmelse. De skal være indsendt til redaktionen senest 15. februar 1966. Der udsættes en præmie til det bedste billede i begge grupper. Hvad med en konkurrence i din patrulje? Bjørn Glyng.

HVER TING TIL SIN TID

— sådan lyder titlen på et af de tre stykker, Ungdommens Teater opfører i vintersæsonen. Som sædvanlig er der tale om stykker fulde af live, spænding og fart.

Nærmere oplysninger om billige teatermuligheder på Hilda 621.

Om at være modig og snarrådig

Kala Nag bor i kvarteret ned mod havnen. Han må ikke gå ned at lege på havnen for sine forældre, der er alt for farligt, og det har de ret i. Men Kala Nag kan ikke nære sig og lægger ofte sin rute om ad havnen når han skal til byen. Sommetider rykker han ål fra bolværket, og det er der mange drenge, der gør.

En dag Kala Nag kom på havnen, fik han set et glimt af en dreng, der faldt i vandet. Øjeblikkelig for Kala Nag hen til bolværket, hvor han ved at lægge sig på maven lige kunne få fat i kraven på ham, der var faldet i vandet, så at han kunne holde ham oppe. Alt imens råbte Kala Nag om hjælp lige så højt han kunne. Trække den uheldige op ad vandet havde han ikke kræfter til, idet drengen var næsten lige så stor som Kala Nag selv. Men et par store

drenge hørte råbene og kom til hjælp.

Det varede længe inden jeg fik noget at vide om dette, for Kala Nag fortalte det ikke, dels fordi han jo ikke måtte gå på havnen, dels fordi han syntes, det ikke var noget særligt han havde gjort. Det ville enhver have gjort, så det var ikke noget at tale om!

Jeg synes det var modigt og snarrådigt gjort af Kala Nag. Modigt, fordi Kala Nag var klar over, at drengen kunne trække ham i vandet ved sin vægt, og Kala Nag kunne ikke svømme; snarrådigt, fordi han øjeblikkelig fandt ud af, hvordan han kunne redde drengen.

— — — og Kala Nags mor tilgav ham for en gangs skyld, at han havde været på havnen.

BRUNE ULV.

MÅNEDENS 30 KM VANDRINGER

- 17 ulve fra 2. Lyngby flok
- 8 ulve fra Sct. John flok
- 9 ulve fra Sct. Godthard flok
- 9 ulve fra Gildhøj flok
- Rovfugleflokken, Ringe
- 11 ulve fra 6. Odense flok
- 8 ulve fra 6. Sønderbro flok,
- »Ørneunger«.
- 10 ulve fra 2. Holte flok
- 8 ulve fra Junglestammen,

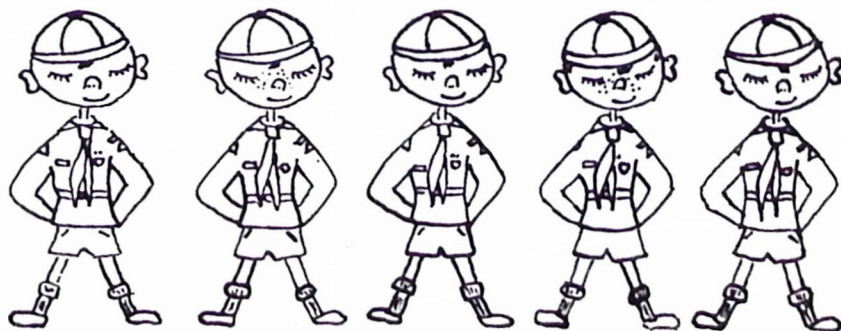
En ulvehilsen fra Brian i Scotland

Den 7. maj 1965.

Jeg hedder Brian Shute og er ulveunge i 4. Wishaw flok i Scotland. Da jeg er 11 år gammel skal jeg rykke op som spejder i juni. Efter at have taget duelighedstegnene Husflid, Fører, Husordonnans, Første Hjælp, Entertainer og Samler er jeg blevet udnævnt til seksstjernet ulv.

Vores flok er i sommerlejr hvert år. Sidste år var vi i Colinton nær Edinburgh, hvor vi boede i en stor ejendom tilhørende de lokale spejder- og ulveafdelinger. Flokken sov i en dejlig sovesal, medens der øverst oppe var en særlig sovesal til førerne. Ejendommen var pragtfuldt beliggende midt i en stor park med en mængde græsplæner, hvor der var opstillet mål til forskellige former for boldspil.

Fortsættes side 136.

To af disse ulveunger er »tvillinger«, — men hvilke to? Forsøg selv at finde frem til løsninger, der iøvrigt findes på side 138.

En ulwehilsen fra Brian i Skotland

(fortsat)

I år er vores sommerlejr gået til Dunblane, hvor vi overnattede i et tropshus. Under sommerlejren var vi på udflugt til Stirling Castle og en række andre spændende steder. Om søndagen deltog vi i gudstjenesten i Kathedralen i Dunblane og om mandagen havde vi en spændende øvelse.

To gange om året drager flokken på hike op langs en flod der løber her på vores egn. I forbindelse med denne hike steger vi polser på bal. Efter frokost plejer vi at gå på opdagelsesekspedition i terrænet.

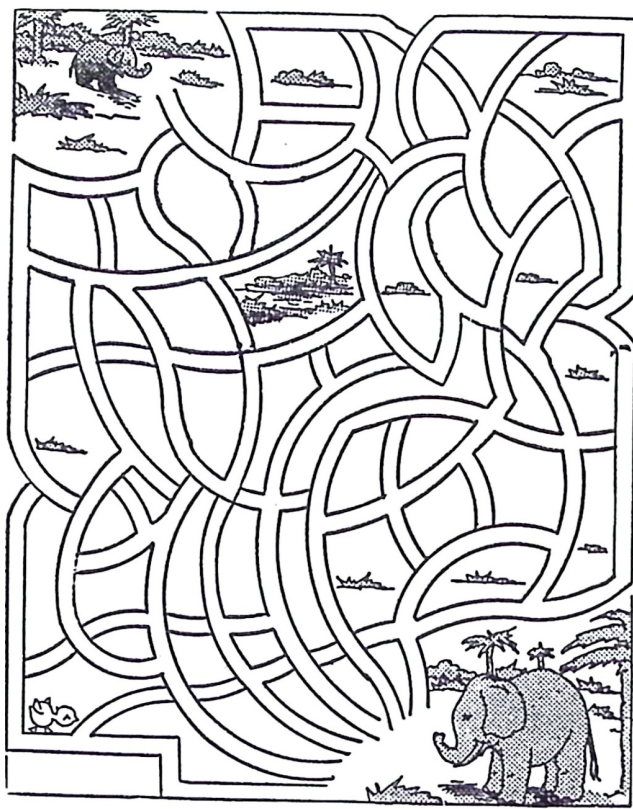
Sidste fredag var der flokmøde. Efter ulvehylet havde vi en spændende flagkamp. Derefter prøvede vi forskellige nye lege. Efter jungledansen gik vi i gang med stjernearbejde. Mødet afsluttedes med et mægtigt ulvehyl og med aftenbøn.

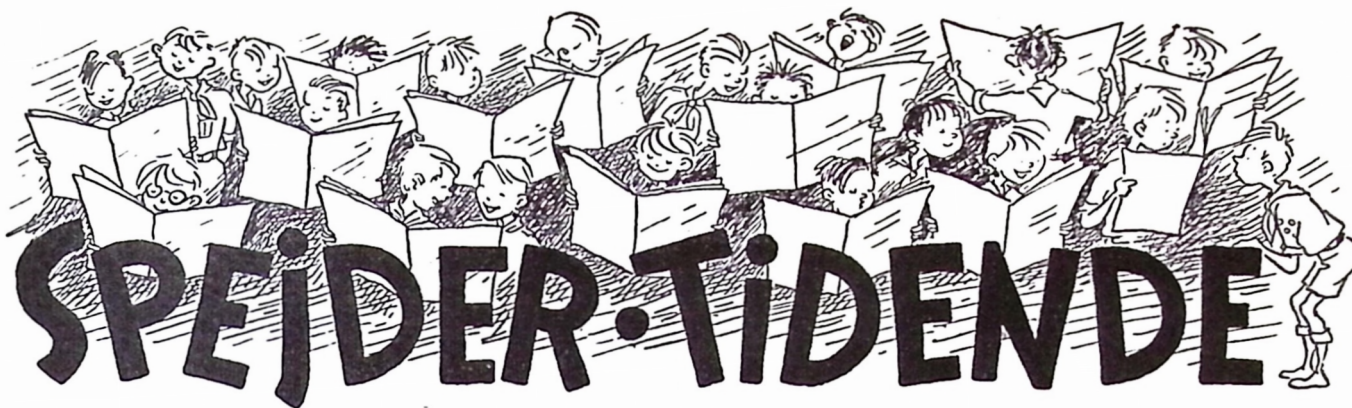
Under en ulvetur for nogen tid siden fik vi lejlighed til at besøge det meget kendte mausoleum ved Hamilton. Bygningen, der oprindeligt var beregnet som gravkapel for en meget velhavende familie, er aldrig taget i brug som sådant. Da man var færdig med byggeriet viste det sig nemlig at der inde i mausoleet var et helt fantastisk ekko, således at det var umuligt at holde gudstjenester eller andre højtideligheder derinde. Nu har man derfor været nødt til at flytte de afdøde til en lokal kirkegård og mausoleet står så fuldstændigt tomt og kan ikke benyttes som andet end turistattraktion.

Med ulvehilsen
Brian.

Hvordan finder lille Jumbo hjem til sin mor?

Spejdernyt fra nær og fjern

Hestotangshytten. 7. Østerbro trop og flok indviede lige før sommerferien deres nye hytte, en ombygget tidligere skovarbejderbolig under Forum skovdistrikt. — Efter en omfattende restaurering har man her fået en perle blandt spejderhytter.

»Hollywood-båd« til søspejdere

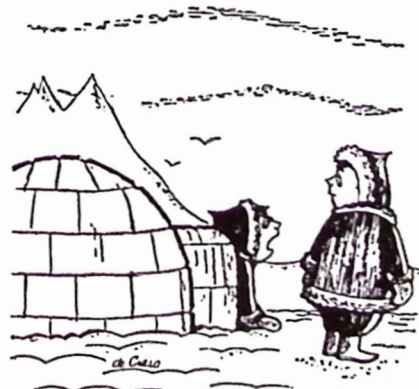
Sø-spejdertroppen i Holbæk, Regnar Lodbrogs sønner, fik ved sin standerhejsning i år en ny seks års redningsbåd foræret kvit og frit. Gaven kom fra Mirich Corporation, filmselskabet der lod Hollywood-skibet »Thetis« rigge i Holbæk, samt fra Holbæk skibs- og bådebyggeri. Samtidig fik man oven i købet foræret 11 typegodkendte redningsveste, så det var en gave af overordentlig stor økonomisk værdi. Bag denne velkomne gave ligger en ganske pudsigt lille historie:

Filmselskabet havde ladet »Thetis« rigge, men en anden og lignende båd skulle senere bruges til nogle filmoptagelser ved den norske kyst, og skibsbyggeriet fik den opgave at udstyre denne båd »Majbrit« ganske som »Thetis«. Til formålet byggedes også den store redningsbåd, som skulle ligge på fordækket under optagelserne. Aftalen var, at når optagelserne var slut, skulle skibsbyggeriet pille al pynten af »Majbrit« og derefter råde over de afriggede ting, altså bl.a. også redningsbåden. — Filmselskabet fik imidlertid senere

betænkeligheder vedr. redningsbåden, som man hævdede ikke hørte med i aftalen, og da man ikke kunne nå til enighed om dette punkt, fik man pludselig den lyse idé at skære den gordiske knude over ved at forære den omstridte båd til søspejderne i Holbæk, en løsning som alle, ikke mindst spejderne, kunne være glade for.

Samlede 5 tons papir i timen

Spejderne i 1. Assens er for tiden i gang med en større papirindsamling, og det foregår med en vældig energi. At resultaterne heller ikke udbliver kan ses af den lørdag i foråret, hvor man på tre timer indsamlede 15,5 tons gamle aviser og ugeblade. Omsat i penge blev den indsats til kr. 800, der går til teltmateriel.

— Hvad mener du med at det ser ud til sne?
Gør det ikke altid det?

Impalaen

er en patrulje i Lars Dyrskjøs trop fra Nørre Sundby. Vi har tidligere i Spejdertidende fortalt om deres patruljeblad »Impalahornet«, som er et af de mest indholdsrige og velskrevne spejderblade, vi har været præsenteret for. — I et af de sidste numre gennemgår patruljeføreren den netop overståede divisionsturnering, og kommer med mange selvkritiske bemærkninger, som viser at patruljen virkelig gør noget for at lære af sine fejltagelser eller mindre vellykkede præstationer. Impalaen klarede sig iøvrigt nydeligt ved turneringen og vandt f. eks. natløbet. — Patruljen vil gerne i kontakt med andre patruljer, der udgiver patruljeblade, for at man kan udveksle ideer m.v. Interesserende kan henvende sig til: PF Tore Mortensen, Laksevangen 7, Nørresundby.

Spejderhule i nedlagt mejeri

Troppen i Akirkeby på Bornholm har i de sidste år ført en lokalemæssigt noget omtumlet tilværelse, men nu er problemerne blevet løst på en ganske udmærket måde, idet man har fået et lokale på loftetagen på hjemmeværnsgården »Brodal«, et tidligere mejeri. Her har man fået vældig gode forhold og har med små midler fået indrettet sig vældig hyggeligt. Akirkebys byvåben pryder den ene væg, og på gulvet står totempæle, patruljekster m.v. Fra lokalet fører en hønsestige op til loftet ovenover. Der er fem patruljer i troppen, hvoraf den ene dog hører hjemme i Østermarie og holder sine patruljemøder i hemsognet.

Ulvetvillingerne er nr. 1 og 3.

Mindelegat uddelt til spejder

Ved en parade foran tropshytten i Frijnsborg skov uddeltes i sommer Ole Kjeldsens mindelegat til en spejder i 1. Hinnerup trop. Det tilfaldt patruljefører Jens Erik Jensen for godt kammeratskab og inspirerende og dygtig ledelse af sin patrulje.

Ole Kjeldsen, som mindedes ved legatet, omkom en stormfuld efterårsnat for 17 år siden. Han var søn af en proprietær i Hinnerup og var under uddannelse til sømand, da hans skib forliste i den botniske bugt. Ole Kjeldsen reddede sig op

på en tømmerflåde, men efter et døgn's ophold på flåden bukkede han under for kulden.

Til minde om sin søn oprettede faderen et mindelegat som hidtil hvert år har været uddelt til en værdig elev på Hinnerup realskole. Denne skole ophørte i fjor, og derefter er legatet blevet overført til 1. Hinnerup trop, hvori Ole Kjeldsen i sin tid var medlem.

Ved legatuddelingen talte først tropsføreren, hvorefter proprietær Kjeldsen mindedes begivenhederne omkring sønnens forlis og overrakte legatet i form af en boggave til Jens Erik.

Vikingspejderne med i eftersøgning

Den vikingeskibsbyggende trop i Gram i Sønderjylland skal være med til at lede i Kongeåen efter et 1500 år gammelt skib. Invitationen er fremsendt af Nationalmuseets skibsekspert, som på Ribe museum har fundet nogle gamle skibsrester, som man hidtil har ment stammede fra en bro over Kongeåen. Det er imidlertid spanterne fra et vikingeskib, og selv om træet måske senere har været anvendt til brobyggeri, er der chancer for at man i selve åen kan finde resterne af skibet. Og den eftersøgning vil man altså gerne have Gram-spejderne til at deltage i, fordi de jo fra tidligere ved en hel del om vikingeskibe. For to år siden byggede de »Imme Gram«, og de har i år strakt kølen til et andet vikingeskib, hvormed de i 1968 agter at krydse Nordsøen.

Den ene tjeneste er den anden værd

Fåborg-spejdernes tropsfører havde i foråret en vinduesudstilling i sin butik af ikke helt almindelig karakter. Formålet med udstillingen var at komme det ganske alvorlige »skovsvineri til livs. — Ideen til udstillingen stammede fra godsejer Berner, der ejer de store skove ved Holstenhus. Spejderne i Fåborg er i øjeblikket i fuldt sving med at bygge en permanent lejrplads i et meget smukt terræn omkring »Brillesøen« i disse skove og har med stor velvilje fået arealet stillet til rådighed af godsejeren. — Da denne nu gerne ville gøre et propagandafremstød mod de stadig mere huserende »skovsvin«, mente tropsføreren at den ene tjeneste måtte være den anden værd, og så arrangerede man den nævnte udstilling i forretningens vinduer.

Konserver

Reducerer
kogegrejerne
til en **DÅSEÅBNER**

Gør
Lejlivet
Nemt

Egetroppen

I Harte-Bramdrup udenfor Kolding er den nystartede »Egetrop« og tilhørende »Egeflok« gået i gang med at bygge deres egen hytte. Der har på forskellig måde været samlet penge sammen og i maj måned kunne de første spadestik tages. Huset er tegnet af en arkitekt, som derved har givet et væsentligt bidrag til indsamlingen, og det er meningen at byggeriet skal klares af spejderforældre, spejderne selv samt venner af troppen. — Materialeudgifterne vil beløbe sig til ca. 40.000 kr., så du kan forstå, at det bliver et godt og gedigent bygningsværk. Der bliver stråtag på hytten og frivillige har allerede været ude i den nærliggende Stallerup sø og skære strå.

DYGE·LAVNE·TIL TÆRES·SIDEN

1. KL. SPEJDERE

7. Arhus
PF Jørgen Lauritzen
PA Paul Fjeldsted Pedersen
Nr. Snæbo
SM Steen Christiansen

RIDDERE

2. Hellig Anders, Slagelse
Elmer Knud Jensen

VÆBBERE

2. Hellig Anders
Bo Berthold Nielsen
2. Hede, Herning
PF Stig Joensen
5. Sønderbro, København
PF Claus Knudsen
Bjarne Fjeldgaard
1. Nørrebro trap
PA Jens Nikolaj Jensen

100 KM

2. Hede, Herning
SM Karl Gunnar Gregersen
SM Jørgen Sørensen
PF Stig Joensen
PF Kim Esbensen
PF Poul Erik Skov

Valdemar Atterdag, Alborg
SM Michael Thuesen
PF Jens Mogensen
PF Peter Thomsen
Hans Ole Petersen
Søren Hansen
Kristian Brandt
Hans Rønnav

Birkholm, Herlev
PF Søren V. Pedersen
PA Jens Aarby
Peder Kobke Rønner
Steen Madsen
John Heisenbæk

Kongsdal trap
PF Børge Jensen
PA Per Ole Keldsen
Flemming Munk Nielsen

Redaktionen sluttet 22. august.

VANDRINGER

PF Niels Pedersen
PA PA Tom Nielsen
1. Nørrebro trap
PF Jørgen E. Jensen
Jørgen W. Hansen

75 KM

5. Sundby, København
PF Klaus Møller
PF Leo Sørensen
PF Ingolf Sørensen

60 KM

Vordingborg
PF Jørgen Holand
PA Jesper Leisner
PA Torben Henriksen
Jørgen Møller
Erik Bøberg
2. Hede, Herning
Asbjørn Samuelsen
Uffe Steffensen
Hasse Esbensen
Eivind Joensen
Finn Joensen

Assens-søspejdere

I Assens er der for kort tid siden blevet startet en sø-spejdertrop, og i juni måned har troppen fået sin første båd, en Alborg-jolle, fra korpsets sædvanlige leverandør i Struer. Troppen har erhvervet den gamle kajakkklubs lokale og har indrettet deres søspejderstation her. — Da en Alborg jolle imidlertid kun må tage 7 mand, og der allerede er ca. det dobbelte antal medlemmer i den nye trop, er det klart, at man har endnu en ny båd øverst på ønskesedlen, og man arbejder hårdt på at skaffe sig den nødvendige økonomiske baggrund for yderligere fremstød. Vi ønsker held og lykke til de blå drenge i Assens.

Røgede rødspætter i sommerlejren

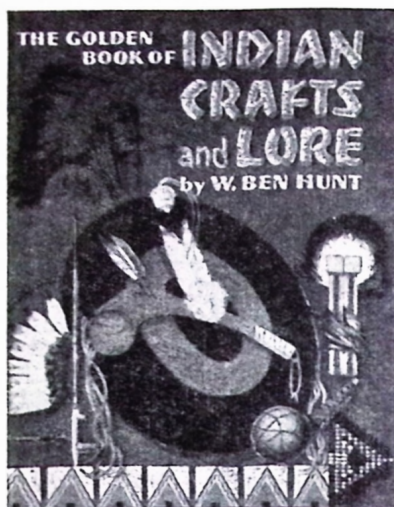
Tropsføreren fra 1. Birkerød har fra et besøg i Sverige hjembragt opskriften på røgede rødspætter, sådan som de fremstilles på Gotland. Det kom hans spejdere til at prøve under sommerlejren, der gik til Djursland. Man fremstillede denne rigtige mandfolkemad i et røgeri udgravet i en hule i klinterne ved Katholm, hvor standlejren var beliggende. Efter sigende overlevede alle menuen, men man var ganske vist også hårdede efter en 150 km lang kærretur Djursland rundt.

Spejdernes kærre gav trafikksøer

Lorenz Tuxens trop fra Hørsholm var i sommer på vandrelejr i Sønderjylland. De vakte en hel del opsigt hvor de kom frem, fordi de på god gammel spejdermaner medbragte al deres oppakning på kærre. Da man skulle passere Christian d. X. bro i Sønderborg med kærre på vej fra Als til Jylland, skabtes der en lang kø af ventende biler, hvoraf dog langt de fleste tog trafikproppen med godt humør, da de blev klar over årsagen.

Ulveunger renser strand

30 raske ulveunger fra Rødbyhavn har i sommer rensset stranden ved Østersøkysten for gamle konserverdåser, flasker, glas og papir m.v. Kommunen ville gerne kunne byde sine gæster en virkelig fin strandbred, og startede med selv at lade en del »grovere« arbejde udføre i form af en udretning og udjævning af strandbredden, hvorefter ulvene foretog den egentlige rensning. — De gik til opgaven med liv og lyst, og det var faktisk umådelige mængder affald, der i løbet af en eftermiddag blev samlet sammen. — Turistforeningen serverede sodavand og is som tak for hjælpen, ligesom der var udsat en præmie til den ulveunge der fik samlet mest affald.

En pragtfuld bog er
INDIAN CRAFTS and LORE
– det vil du kunne få bekræftet af de,
som kender den!
112 sider i farver med mange instruk-
tive tegninger. Indbundet 17,00

NYHED!

I Hylkedamserien foreligger nu:

Pioner I

der iflg. forordet er beregnet for spej-
dere med 2. kl. prøve + pionermær-
ket samt for skovmænd og patrulje-
førere. 68 sider med et væld af
illustrationer 6,00

SANGBOGEN

er kommet i nyt oplag 4,00

**Depotet har mange gode
instruktionsbøger**

– se kataloget – og har du ikke
sådan et så forlang et – det er gratis

KORPSKONTOR:

Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 831 VE 3666 og 3650.
Kontortid: 8–16. Lørdag lukket.

REDAKTION AF KORPSETS BLADE:

SPEJDERSPORT
Lektor Svend Ranvig,
Kongebovej 28, Søre.
Tlf. ((03) 635) Søre 857.

SPEJDERNES MAGASIN
Kontorchef Jørgen Tvergaard,
Ellegaardsvej 13, Trørød, pr. Vedbæk.
Tlf. (01) 89 16 19.

Til de kølige dage

har vi både Wilson bukser og korte bukser af jern-
banefløj, men fra oktober til Sct. Georgsdag er
det obligatorisk med knickers eller skibukser.

Alle knickers leveres med foer!

Livvidde	60	63	66	69	72	75	78	Voksn.
Wilson			65,50	67,50	69,50	72,50	75,50	92,50
Marineblå fløj	41,50	43,50	45,50	47,50	49,50	52,00	54,00	69,50
Khaki fløj			45,50	47,50	49,50	52,00	54,00	69,50
Skibukser imprægn. (Holmens)	48,00	49,50	51,00	52,50	54,00	55,50	57,00	65,00

Spejderanorakken

DET RIGTIGE OVERTØJ TIL ENHVER ÅRSTID

Drengestørrelse 8	47,00
Drengestørrelse 10–12–14–16	52,00
Junior størrelse 44–46–48	57,00
Voksen størrelse 50–52–54	62,00
Voksen størrelse 56–58	67,00

Spejderskoen

Svært juchten læder – randsyet og med originale
Vibram-såler med 90 dages garanti for gennem-
slidning. Det er også en fantastisk god skolesko.

Størrelse 32–33	67,00
Størrelse 34–35–36	74,50
Størrelse 37–38–39	79,50
Størrelse 40–41–42	89,50
Størrelse 43–44–45–46–47	94,50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . KØBENHAVN K Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger